

De carroussel van de sport

Van de 16 miljard die VWS te spenderen heeft, gaat 1% naar sport. De andere 99% gaat naar ziekenhuizen en andere gezondheids- en welzijnsbevorderende instellingen en maatregelen. Die 1% (of meer precies: 0,85%) is de kracht van de sport. Het is te weinig om weg te bezuinigen en genereert veel *'feel good'*-nieuws. Op een departement dat het moet hebben van kostenbeheersing is dat wel zo prettig. "De Dinky Toy van het departement", zo noemde oud-secretaris-generaal Roel Bekker dat.

Van die 1% departementale sportuitgaven gaat ruim de helft naar 'meedoen'. De rest gaat naar 'presteren' en naar 'bewegen'. In aanvulling daarop investeren met name gemeenten fors in sport, maar toch: van het zakcentje waar ze bij de Directie Sport over beschikken, mag je niet te veel verwachten.

Reikhalzend kijk ik dan ook uit naar de plannen van de nieuwe minister. Het stimuleren van de sportdeelname behoort tot de kerndoelen van het sportbeleid, al is dat nergens vastgelegd of wettelijk verankerd. De rijksoverheid richt zich ook zelden rechtstreeks tot burgers. Het beleid is vooral gericht op versterking en stimulering van partijen in het veld (provincies, gemeenten, bonden, verenigingen, scholen). Zij worden geacht om mensen aan te zetten tot sporten. Het Rijk ondersteunt ze daarin.

De afgelopen decennia hebben we op dat vlak een bonte carroussel aan maatregelen de revue zien passeren. Na de breedtesportimpuls kwam de BOS-impuls, op zijn beurt weer gevolgd door combinatiefunctionarissen, het Nationaal Actieplan Sport en Bewegen en het Meedoen-programma. Dat laatste programma is nu gestopt. 'Bewezen effectief' als het was, mag je hopen op een vervolg. De wetten van de politieke logica volgend ligt het voor de hand dat er een nieuw programma wordt gestart. Een programma dat qua doelstelling, betrokken partijen en financiering enerzijds in het verlengde ligt van de vorige programma's, en daar anderzijds weer net van afwijkt. Daar kan de sport-dinky toy dan weer even mee vooruit. En het vreemde is: hoewel iedereen zich realiseert dat je zo de Spelen niet binnenhaalt, in 2028 niet en daarvoor of daarna ook niet, moet je er toch niet aan denken dat ze in Den Haag op het onzalige idee komen om er maar mee te stoppen. Pak een kind nooit zijn zakgeld af.

Koen Breedveld
WJH Mulier Instituut